

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجنیر نسرین معروفی
۲۸ دسمبر ۲۰۱۹

در آستانه شروع سال جدید، نظری بر سال گذشته!

در آستانه آمدن سال ۲۰۲۰ از حوادث خونبار و ضد بشری در کشور ما که تقریباً همه از آن آگاهی نسبی داریم چهار دهه می گذرد. هر یک با نظرات، برداشتها و موقفگیریهای متفاوت در این چهار دهه علیه تجاوز سوسیال امپریالیزم شوروی متوفا، اسلام سیاسی و تجاوزهای امپریالیستی ابراز نظر نموده ایم. بودند و هستند خائنان و وطنفروشان که به پشتیبانی هریک از آنها کتبی و شفاهی قلم فرسائی کردند و تبلیغ نمودند ولی در مقابل انسانهای آزادیخواه و وطندوستی هم بودند و هستند که در هیچ زمانی از مبارزه و روشنگری علیه آنها دریغ نورزیده و خاموش ننشستند.

باید تذکر داد که در این نوشته هدف ندارم تا در باره اوضاع کشورم بنویسم چون زیاد گفتیم و زیاد نوشتیم، فقط هدفم مختصرنگارش حوادثی است که در سال ۲۰۱۹ در جهان گذشته است، اگر ما حوادث سال ۲۰۱۹ را از نظر بگذرانیم، دیده می شود که سال ۲۰۱۹ سالی پر از درد و رنج و مشقت میلیونها انسان ستمکش، سال تعرضات و تجاوزات و حملات امپریالیستی، شعله ور نمودن جنگهای خانمانسوز به کشور های چیلی، نیکاراگوا، ونزوئلا و بولیوی و ارجنتاین بوده است. در سال ۲۰۱۹ مانند سالهای قبل سرمایه داران جهانی با حمایت و همکاری کشورهای امپریالیستی متحدانه عمل نموده جهت برآورده ساختن منافع اقتصادی و اهداف سیاسی و ستراتیژیک خود در عراق، افغانستان، لیبیا و یمن از هیچ نوع جنایتی دریغ نورزیدند. بدین وسیله میلیونها انسان زندگانی شان را با ناتوانی در رفع نیاز های ابتدائی یعنی با شکم گرسنه، بی خانگی و با درد و چشمان پر از اشک به دنبال آینده ای نامعلوم خویش می گذرانند. در حالیکه سرمایه داران برخوردار از نعمات زندگانی و در پی ثروت هر چه بیشتر هستند.

تجاوزات و مداخلات کشور های امپریالیستی که باعث ویرانی و غصب ثروت های جوامع تحت استعمار می شود با دولتهای دست نشانده آنها از حد و مرز گذشته است و سرمایه های ممالک به حلقوم عده ای مفت خوار سرازیر می شود به همین سبب است که سرمایه داران و غارتگران به دنبال استمرار سیاست های استعماری، جنگهای تباهن بیش از پیش اند. این جانان بشریت تا به امروز با زور تجهیزات نظامی و مصرف دالر سرنوشت کشور های بی سلاح و بی بضاعت را از طریق مستعمره ساختن و یا هم از طریق مداخلات با تحمیل شرایط برده و برده

دار که دولتهای دست نشانده و استعمار است زندگانی خلقها را به نابودی سوق می دهند و کشورها را غرق قرضه های عظیم خود می نمایند.

دادن قرضه که با سیاست ریاضت اقتصادی پیوند دارد وسیله ایست که می توانند کشورها را از نگاه سیاسی و اقتصادی وابسته به خود بسازند، در این میان زحمتکشان اند که قربانیان نظام سرمایه داری و ریاضت اقتصادی و تحریم های اقتصادی آنها می گردند و منابع کشورهایشان به جیب های سرمایه داران سرازیر می شود و خلقها قربانی سیاست های ضد انسانی آنها می گردند. امروز بیش از نیمی از جوامع بشری در جنگ است، جنگی که استعمار و دولتهای خود فروخته و تروریستان مسلح آنها ایجاد نموده اند. با طرح پلانیهای جنگی و سیاستهای استعماری از طریق تولید سلاحهای نابود کننده و تخریب زیر ساخت های جامعه که به نفع سرمایه داران هستند به غارت ثروت جوامع بشری می پردازند.

کشورهای امپریالیستی به شمول کشورهای روسیه و چین از چند سال بدینسو است که علاوه به شرق میانه به سمت کشورهای افریقائی در حرکت هستند، چنانچه فعالیتهای اقتصادی و سیاسی آنها در افریقا علاوه به منافع اقتصادی علل ستراتیژیک را نیز دارد هر یک از این کشورها می خواهند در ساحات مختلف نقش و نفوذ خود را نمایان کنند. از آنجائی که سیاستمداران چین فعالیتهای خود را از اواسط دهه نود در افریقا با پروژه های مختلف شروع نمودند یعنی چون چین به عنوان رقیب جدید اقتصادی و سیاسی کشور های غربی و امریکا در افریقا گام نهاده است و آنها با پایگاه نیروی بحری و ستراتیژی نظامی، لذا رقابت های آنها باعث هر چه بیشتر استقرار نیرو ها و وسایل جنگی زمینی و هوائی و بحری در کشور های افریقا شده است. پایگاه های نظامی بحری و هوائی بعضی از کشور های امپریالیستی به شمول امپریالیسم جنایتگستر امریکا که پای جنایتش در هیچ کشور نیست که دخیل نباشد، قبل از چین در آنجا مستقر بوده است. پس دیده می شود که به جز کشور های امپریالیستی هیچ کشور نمانده که از جنایات و چور و چپاول آنها در امان باشد.

کشورهای امپریالیستی علاوه به سیاست های خارجی جنایتکارانه ای که در کشورهای ضعیف من جمله کشورما مرتکب می شوند، با سیاستهای داخلی ضد انسانی خود باعث بدبختی و نابودی خلقهای ستمکش در خود کشورهایشان نیز می شوند. در اینجا فقط به یک مثال از ایالات متحده امریکا اکتفاء می کنم طبق گزارش داده شده بیشتر از نیم میلیون انسان بی سر پناه در امریکا زندگانی می کنند و طبق احصائی داده شده در همین سال جاری ۵۶۸.۰۰۰ انسان بی سرپناه روز های تعطیلی کریسمس را در جاده ها و خیمه ها و در پناهگاهائی که برای انسانهای بی سرپناه ساخته شده است، گذشتاندند. تعدادی از بی سرپناه ها شاید هم هیچ نتوانستند کریسمس را تجربه کنند یعنی دنیا را از سردی و گرسنگی وداع گفتند. تلفات جانی روز تا روز بیشتر شده می رود. در ولایت لاس آنجلس با بحران اجتماعی در سال ۲۰۱۸ و ۲۰۱۹ از ۴۴.۰۰۰ بی سرپناه حدود ۱۰۰۰ تن جان خود را از دست داده اند بدین ترتیب هر روز تقریباً ۳ تن از آنها می میرند در حالی که در مجاورت آن زرق و برق و جلال و درخشش هالیوود، ثروت و امتیاز می درخشند. پس باید گفت که نابود باد سیستم سرمایه.

از جانب دیگر خوشبختانه سال ۲۰۱۹ توأم بود با خیزش های عظیم مردمی در کشور های اکوادور، چیلی علیه دولتهای دست نشانده و در ونزوئلا و نیکاراگوا علیه سیاست های مداخله گرانه کشور امپریالیستی امریکا و متحدانش و همچنین تظاهرات و اعتصابات کارگران و محصلان علیه دولتهایشان در کشورهای امریکا، فرانسه، انگلستان، المان، عراق، ایران، ترکیه و کشورهای شمال افریقا. طوری که ما گزارشات رسانه ها را از نظر می گذرانیم، کشورهای امپریالیستی و حاکمان دیکتاتور می خواهند مبارزات و تظاهرات خلقها را ممانعت کنند و با

تکیه بر خشونت و انداختن آنها به زندانها مسیر مبارزه آنها را منحرف و خاموش شان بسازند و با تبلیغات از طریق رسانه های وابسته و خودفروخته و نهاد های استخباراتی از اوج تنفر و انزجار میلیونها انسان دردمند نسبت به طبقه سرمایه داران بکاهند. آنها ولو به هر وسیله ای که بخواهند دست بزنند، قادر نخواهند شد تا مانع شورش ها و مبارزات بحق خلقها شوند. این نیروی خلق است که قادر می شود تا مانع تخریب بیش از این زندگانی میلیارد ها انسان ستمکش و محروم جهان شوند و روزی می رسد که جانان بشریت را به زباله دان تاریخ بفرستند.

پس ما به حیث انسان آیا چگونه می توانیم بیشتر از این شاهد گرسنگی میلیونها کودک، خانه خرابی و دربه دری میلیونها انسان، قتل و قتال، چورو چپاول توسط کشورهای امپریالیستی و سرمایه داران باشیم و تنفیری نسبت به اعمال جنایتکارانه آنها نداشته باشیم و آیا چگونه می توانیم با اوضاع وحشتناک کنونی که در جهان حاکم است بی تفاوت بمانیم و هیچ عکس العملی از خود نشان ندهیم. آیا حس انسانی و بشر دوستی این اجازه را برای ما می دهد؟